

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!

KALEVALAN BOLSHEVIKKI

K-SSNT:n KP(b):n KALEVALAN PIIRIKOMITEAN ja TYÖTÄTEKEVIEN
EDUSTAJAIN PIIRINEUVOSTON ÄÄNENKANNATTAJA

Nº 37 (1234)

Keskiviikko, toukokuun 5 p-nä v. 1948

Hinta 15 kop.

Bolshevistinen lehdistö on puolueemme taisteluse

Tänään neuvostokansa vietää bolshevistisen sanomalehdistön päivää.

Kolmekymmentä kuusi vuotta sitten—toukokuun 5 päivänä vuonna 1912 Leninin ja Stalinin aloitteesta ilmestyi bolshevistisen «Pravda» lehden ensimmäinen numero. Tämän historiallisen tapahtuman merkittämiseksi vietetäänkin tätä päivää bolshevistisen lehdistön juhlapäivänä.

«Pravdan» jalot leniniläis-stalinilaiset aatteet ovat tulleet koko neuvostolehdistön perinteiksi. Työväen luokan taistelun kaikissa vaiheissa on Leninin-Stalinin puolue nojautunut siihen voimakkaaseen aseeseen, jollaisena on ollut ja on edelleenkin bolshevistinen lehdistömme.

Meidän neuvostolehdistömme on todella kansanomaisen lehdistö, joka kaikkialla puolustaa kansan etuja ja käsi kädessä sen kanssa bolshevistisen puolueen johdolla, taistelee kommunistin rakentamisen puolesta maassamme.

Leninin ja Stalinin perustama ja kasvattama bolshevistinen lehdistö on mahtavana aseena bolshevistisen puolueen käsissä taistelussa sosialistisen valtion perustamisen ja lujittamisen puolesta, sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen puolesta maassamme.

Suuren Isänmaallisen sodan aikana neuvostomaan sanomalehdistö kutsui ja järjesti joukkoja sankarilliseen taisteluun Synnyinmaamme vapauden puolesta, sankaritekoihin rintamalla ja selustalla.

Sodan jälkeisellä kaudella, jolloin maamme työtätekevät ryhtyivät kuntoonpalauttamaan ja edelleen kehittämään kansantalouttaan, lehdistömme eteen asettuvat uudet tehtävät. Meidän lehdistömme tulee nyt olla työtätekevien sosialistisen kilpailun järjestäjänä ja kehittäjänä, mobilisoida joukot taisteluun sodanjälkeisen viisivuotiskauden kolmannen ratkaisevan vuoden valtaviin tehtävien menestyksellisen toteuttamisen puolesta, viisivuotissuunnitelman täyttämisen puolesta neljässä vuodessa.

Piirimme työtätekevien edessä ovat nyt suuret ja voimia kysyvät tehtävät. Uittojoilla on alkanut puutavaran uitto ja siellä yhä laajemmalla mittasuhteella saa kilpailu uittojen ennen määräämää suorittamisesta. Kolhoosipelloilla ovat alkanet maanmuokkaukset ja ryhdytään kylvöjen suorittamiseen.

Suuret tehtävät ovat edessämme rakennustöiden, kulttuurin ja valistustyön ja muiden työalojen kehittämisessä. Näiden tehtävien ratkaisemisessa, joukkojen mobilisoinnissa ja järjestämisessä niiden menestykselliseen läpiviemiseen, suuri osuus kuuluu paikalliselle lehdistölle—seinä- ja taistelulehdille. Seinälehdistön tulee jatkuvasti valaista kolhoosien, tuotantolaitosten työtä, tehdä laajasti tunnetuksi eturivin työntekijäin työmuotoja, auttaa jälkeensä jääviä pääsemään etummaisten tasolle ja siten turvata kaikkien edessä olevien tehtävien menestyksellinen suorittaminen.

Juuri siten onkin järjestetty seinälehtien työ Latvijärven (toimittaja O. Karhu), Vuokkiniemellä (A. Rettijeva), piirineuvostossa ja useissa muissa kolhooseissa, laitoksissa ja järjestöissä. Siellä seinälehdet ilmestyvät säännöllisesti, ovat puoleensa vetäviä ja mobilisoivia, tuovat esille eturivin työntekijöitä, heidän työmuotojaan ja oikeudenmukaisesti arvostelevat yhteiseen työhön kelpottomasti suhtautuvia.

Mutta muutamat seinälehdet, kuten Kivijärven, Pongaladessa ja eräissä muissa kolhooseissa ja laitoksissa eivät ole kiinteässä yhteydessä joukkoihin, ilmestyvät harvoin ja ovat sisällöltään sangen alhaisella tasolla. Tämä on seurauksena siitä, että puolueen paikalliset perusjärjestöt kiinnittävät kerrassaan riittämättömän huomion seinälehtien työhön, eivät osoita toimittuskollegioille tarvittavaa apua.

Vietäessämme bolshevistisen lehdistön päivää meidän tulee päättävästi parantaa lehdistön työtä, joka päivä kohottaa sen taistelukuntoisuutta. Puoluejärjestöjen velvollisuutena on osoittaa lehtien työn järjestämisessä kaikkea mahdollista apua ja tukea.

Bolshevistisen lehdistön voima on siinä, että se pitää yllä kiinteätä, joka päiväistä yhteyttä joukkoihin. Maamme työtätekevät rakastavat lehdistöään ja tukevat sitä kaikin tavoin. Tätä yhteyttä tulee meidän edelleenkin lujittaa.

Kohottamalla lehdistömme tasoa me teemme sen vielä voimakkaammaksi puolueemme taisteluseksi taistelussa Synnyinmaamme kukoistuksen ja sen mahdin lujittamisen puolesta.

Lainaksi omalle valtiollemme

Suuren aktiivisuuden vallitessa merkitään piirissämme uutta lainaa.

Tuotantolaitoksissa, kolhooseissa, uittotyömaille pidetään runsaslukuisia miitinkkejä, joissa työtätekevät lämpimästi tervehtivät hallituksen päätöstä uudesta lainasta.

—Me tiedämme,—sanoi puheenvuorossaan Kepan uittotyömaan tukin uittaja V. Lesonen,—että sodan iskemien haavojen täydellinen poistaminen ja kansantalouden edelleen kehittäminen vaativat tarmokasta työtä ja suuria rahavaroja. Merkitsemme uutta lainaa 4 viikon palkalla.

Hänen esimerkkiään seuraavat toisetkin uittotyöläiset. A. Karabanov antoi lainaksi valtiolle 133 prosenttia kuukausipalkasta.

Järjestyneesti suoritettiin lainan merkitä «Uusi tie» kolhooseissa. Lyhyessä ajassa merkittiin 1700 ruplan summalle, josta 1075 ruplaa maksettiin käteisellä.

O. KARHU.

TOUKOKUUN 1 PÄIVÄNÄ UHTUALLA

Suurin juhlallisuuksin otittavat piirimme työtätekevät vastaan Toukokuun 1 päivän. Juhlapäivän aattona työn päätyttyä tuotantolaitoksissa, virastoissa, kolhooseissa ja uittotyömaille pidettiin Toukokuun 1 päivälle omistettujen juhlahokoukset, järjestettiin ohjelmalliset illanvietot.

Jo illalla huhtikuun 30 päivänä Uhtua pukeutui juhla-asuunsa.

Toukokuun 1 päivänä kello 10 Uhtuan työtätekevät järjestynein rivin saapuivat piirineuvoston edustalle, jossa pidettiin juhla miitinki. Piirineuvoston toimeenpanevan komitean ja tasavaltamme korkeimman Neuvoston Puhe- miehistön nimessä miitingin avasi T.O. Toivonen. Miitinkiin kokoontuneita tervehtivät yhteiskunnallisten järjestöjen edustajat.

Miitingin jälkeen alkoi paraadi marssi. Juhlallisesti marssivat puhujakorokkeen ohji metsäteollisuuden, paikallisen teollisuuden, kunnallistalouden työntekijäin ja kolhoosilaisten kolonnat, koululaiset ja pioneerit. Laulain Stalinista, suuresta Synnyinmaasta ajavat autoilla ohi alempien luokkien oppilaat sekä lastenkodin ja lastentarhan kasvatit.

Illalla kouluilla ja punanurkilla oli ohjelmalliset illanvietot ja kansan huiut.

Neuvostoliiton kansantalouden kuntoonpalauttamisen ja kehittämisen kolmas Valtionlaina

Ei yhtään työtätekevää ilman uuden lainan obligatioita

Neuvostoliiton kansantalouden kuntoonpalauttamisen ja kehittämisen kolmannen Valtionlainan neuvostohallitus laski liikkeelle väestön varojen saamiseksi sodanjälkeisen viisivuotiskauden kolmannen ratkaisevan vuoden valtaviin töiden rahastamiseen, Synnyinmaamme mahdin edelleen lujittamiseen.

Neuvostolainat ovat kansan lainoja. Ne täydellisesti vastaavat kansan etuja.

Neuvostoliiton kansantalouden kuntoonpalauttamisen ja kehittämisen kolmas Valtionlaina on laskettu liikkeelle 20 miljardin ruplan summalle 20 vuoden ajaksi. Uusi laina, kuten viime vuotenaikin liikkeelle laskettu, on voittolaina—tulot lainasta maksetaan voittojen muodossa.

Uutta lainaa levitetään väestön keskuuteen lainan merkinnän kautta ja merkityt obligatiot lainan merkittäjä maksaa 10 kuukauden kuluessa.

Lainan obligatiot ovat 500, 200, 100, 50 ja 25 ruplan arvoisia. Perusobligationa on 100 ruplan arvoinen obligatio.

Lainan voitot on säädetty 50.000, 25.000, 10.000, 5000, 1000, 500 ja 200 ruplan arvoisiksi 100 ruplan obligationta kohden, sisältyen siihen myöskin obligation nimellisarvo (100 ruplaa). Yleinen voittosumma on säädetty keskimäärin 4 prosentiksi vuodessa lainan 20-vuotisen liikkeellöön aikana.

Alkaen vuodesta 1949 joka

vuosi tullaan suorittamaan kaksi arvontaa.

Uutta lainaa levitetään tunnuksella — «Kolmen-neljän viikon palkka lainaksi valtiolle». Työläiset ja toimitsijat antaessaan lainaksi valtiolle kuukauden palkan ja enemmänkin osoittavat siten korkean tietoisuutensa ja rajatoman rakkautensa Synnyinmaataan kohtaan. Valtavalla innostuksella osallistuvat joka vuosi lainan merkintään myöskin kolhoosiemme väki. Epäilemättä jokainen piirimme työläinen, toimitsija ja kolhoosilainen tulevat yksimielisesti merkitsemään uutta lainaa.

Lainan merkinnän tulosten lujittamiseksi on turvattava lainamaksuista kuuluvien varojen aikanaan budjetille siirtäminen. Erikoisen välttämättömänä on oikealla tavalla järjestää lainamaksujen periminen maassamme, kolhoosilaisten keskuudessa, jossa merkittyjen obligatioiden maksut tulee pääasiassa suorittaa ensimmäisen kuukauden kuluessa lainan liikkeelle laskemisen jälkeen.

Lainan menestyksellinen levittäminen ja lainamaksujen ajoissa suorittaminen tulevat olemaan voimakkaana tekijänä taistelussa sodanjälkeisen viisivuotissuunnitelman neljässä vuodessa toteuttamisesta, maamme työtätekevien aineellisen hyvinvoinnin edelleen kohottamisessa.

O. LIPKINA.

Innolla merkitään uutta lainaa

Heti, kun radio tiedotti hallituksen päätöksestä uuden lainan liikkeelle laskemisesta, kokoontuivat Uhtuan metsäteollisuuspiirin hallinnon työläiset ja toimitsijat yleiseen miitinkiin. Neuvostolainojen suuresta merkityksestä kansantaloutemme edelleen kehittämisessä selosti miitingissä metsäteollisuuspiirin johtaja tov. Dgebuadse.

—Synnyinmaamme mahdin jatkuva kasvu,—sanoi selostuksessaan tov. Dgebuadse,—ja työtätekevien elinolojen kohottaminen on meille jokaiselle nähtävissä. Yhtenä kirkkaana todisteena siitä on viime vuoden lopulla suoritettu korttijärjestelmän poistaminen ja neuvostoruplan lujit-

taminen. Että elämämme tulisi vielä paremmaksi ja maamme vielä mahtavamaksi annan lainaksi valtiolle 2300 ruplaa, s.o. enemmän kuin 5 viikon palkan ja olen varma, että kaikki yhtenä miehenä osallistuvat aktiivisesti lainan merkintään.

Enemmän kuin kuukauden palkan antoivat lainaksi valtiolle t.t. Vaseli Lesonen, A. Anufrijev, F. Dobrynin y. m. Ensimmäisten kahden tunnin kuluessa metsäteollisuuspiirin hallinnon työntekijät merkitsivät uutta lainaa 28.750 ruplan summalle ja merkintään osallistui 98 prosenttia työkollektiivin kokoonpanosta.

STJASHKIN.

Kolmekymmentä kuusi vuotta sitten—toukokuun 5 päivänä vuonna 1912 ilmestyi bolshevistisen „Pravda“ lehden ensimmäinen numero.

V. I. Lenin, I. V. Stalin ja V. M. Molotov „Pravdan“ toimituksessa

Työryhmien välinen kilpailu voimistuu

Vuokkiniemen kyläneuvoston «Vartiopaikalla» kolhoosissa on muodostettu 4 työryhmää, joista jokainen tulee huolehtimaan niille kiinnitetyn maa-alan kylvöistä, kylvöjen hoidosta ja sadon korjuusta. Kylvöjen alkaminen on nyt aivan lähiajan asia. Siksi työryhmissä onkin havaittavissa vilkasta touhua. Kaikki maatalouskalusto on saatettu työpaikoille. Perunat idätetään huoneistoissa, jotka sijaitsevat lähellä kylvöpeltoja.

Iltaisin työryhmissä järjestetään keskustelutilaisuuksia, joissa selvitetään työryhmien edessä olevia tehtäviä. Kolhoosiklubin työntekijät ovat usein työryhmien jäsenten keskuudessa. Heidän aloitteestaan työryhmien välillä on kehitetty laaja sosialistinen kilpailu kylvöjen mallikehityksestä suorittamisesta. Työinnostus kolhoosilaisten keskuudessa on korkea. Vaseli Garmujevin työryhmän jäsenten aloitteesta kolhoosilaiset kaikissa työryhmissä ovat ottaneet itselleen konkreettiset sitoumukset. Päivätehtävänsä peltotöissä he ovat sitoutuneet täyttämään 120 prosentilla. Veljekset Paavo ja Vaseli Garmujevit ovat kumpikin työryhmien ohjaajina. Kumpikin heistä on päättä-

nyt peltotöiden ensipäivästä päästä ensipaikalle kilpailussa. Pian työ tulee näyttämään, kumpi heistä saa ensipaikan. Vähemmän lupailee työryhmän ohjaaja Aleksi Lipkin, mutta jokaiselle on vielä tuoreessa muistissa, että hän oli viime syksynä hyvässä maineessa. Hän ei silloinkaan paljon keuhkellut, mutta näytti vain työllään, kuten nuorisoliittolaiselle kuuluukin, että päästä hänestä edelle ei ole niinkään helppo asia. Kaikesta päättäen Aleksi on nytkin valmistanut työryhmänsä sen varalta. Ja epäilemättä Garmujevin veljesten työryhmien tulee panna parhaansa saadakseen voitto Lipkinin ohjaamasta työryhmästä.

Neljättä, kasvitarhalla työskentelevää työryhmää ohjaa Iro Remsu. Tämäkin työryhmä vakavasti kilpailee ensipaikasta. Se on alkanut jo taimilavojen kylvön ja on päättänyt suorittaa taimien istutuksen laadullisesti hyvin ja lyhyessä ajassa.

Siis kilpailu ensipaikasta tulee olemaan kireä ja kuka pääsee kilpailussa voittajaksi, sen ratkaisee nyt kolhoosipelloilla alkava iskutyö.

M. REMSU.

Tasavaltamme työtätekevien tuotannollisia voittoja

Petroskoin «Kivimäki» lounahimon työkollektiivi on täyttänyt jo neljän vuoden suunnitelman. Suoksen kivenlouhijat päättivät puolen vuoden suunnitelman täyttämisen tuotteiden valmistuksessa.

Nadvoitsan laiturin työntekijät ennen määräaikaan saattoivat kuntoon laituritalouden

ja valmistivat käyttöön luovutettavaksi koko laivaston.

Kymmentä päivää ennen määräaikaan on päätetty uitto Aunuksen piirin Boloje-purola. On uitettu 18 tuhatta kuutiometriä puutavaraa 16 kilometrin matkalla. Koko puutavaramäärä on saapunut Aunus jokeen.

(KSTT).

Toukokuun juhlan vietto Jyskyjärvellä

Jo huhtikuun 30 päivän iltana — työtätekevien kansainvälisen juhlan aattona Jyskyjärven kylä oli pukeutunut juhla-asuunsa. Kolhoosiklubi, kirjasto, kyläneuvosto, ja kolhoosilaisten asunnot oli koristettu punaisilla liipuilla, kansamme rakastamien johtajien kuvilla, plakateilla, tunnuksilla. Juhlan aattona, työpäivän päätyttyä kolhoosilaiset ja koko kylän väki kokoontui klubille, jossa pidettiin Toukokuun 1 päivälle omistettu juhlakokous. Suurella mielenkiinnolla kokoontuneet kuuntelivat se-
lostuksen päivän merkityksestä.

Toukokuun 1 ja 2 päivänä illalla oli järjestetty illanvietot monipuolisine ohjelmineen. Hauskasti viettivät jyskyjärväläiset Toukokuun juhlan, osoittaen järjestyneisyytensä ja valmeutensa uusiin voittoihin kolhoosityön rintamalla. Koko juhlan ajan yleisöä palveli bufetti.

STEPANOV.

„Kipinä“ kolhoosin pelloilla

Huhtikuun 25 päivänä Päänjärven kyläneuvoston rakennuksen läheisyydessä olevalle maapalstalle kokoontui paljon kolhoosin väkeä. Peltotöihin valmeuden tarkastamiseksi täällä suoritettiin koelähtö pelloille. «Kipinä» kolhoosin puheenjohtaja Maksimov ajoi ensimmäisen vaon. Auran terä sulavasti ja keveästi uppoaa pehmeään multa. Kynnetty vako tarkastetaan ja päätetään laittaa aura niin, että se uppoaisi syvemmälle maahan.

Asian tuntemuksella seuraavat kyntöä kolhoosin eturivin työntekijät sisarukset Anna Prohorova ja Maria Kokkova. Viime vuonna peltotöissä he jatkavasti ylittivät päivänorminsa kyntötöissä. Nytkin he innolla käyvät työhön käsiksi. Nyt pelloille koelähdön aikana on jo ehdottomasti kokeiltava, miten se työ luistaa. Ensimmäisenä astuu auran perään Anna Prohorova. Kynnettyään ensimmäisen vaon, hän ilmoittaa, että maaperä on täydellisesti valmis kyntöä varten. Seuraavana päivänä aikaisin aamulla he olivat jo pelloilla. Työtä tehtiin kilpaillen ja tuloksetkin olivat huomattavat. Anna Prohorova kynti tuona päivänä 26 aaria tehtävän ollessa 20. Ei suuresti jäänyt jälkeen Maria Kokkovakaan — hänen päivän työn tulos oli 24 aaria.

P. HOVATOV.

Avuksi kolhoosin seinälehdille Kirjoitusten kirjallisesta muokkauksesta

Kysymys: Eräät maaseutu-
kirjeenvaihtajat valittavat sitä, että toimituskollegio uudestaan muokkaa heidän kirjoitukset. He puhuvat: «Julkaiskaa seinälehdessä kirjoitukset siinä muodossa, jollaisina me annamme ne!» Onko se oikein?

Vastaus: Kaikki riippuu kirjoituksen laadusta. Jos kirjoitus on totuudenmukainen, sisältää tosiasioita, selvittää ne oikealla tavalla, on kirjoitettu asian tuntemuksella, selvästi, yksinkertaisesti ja lyhyesti, niin ei ole minäkäänlaista välttämättömyyttä sitä muokata uudestaan. On toinen asia, jos kirjoitus on hyvä, mutta jossain kohdassa saa aikaan epäilystä, tulee se tarkastaa, perustella tosiasioilla, tuoda esille henkilöiden nimet, joista on puhe, tai jos kirjoitus on pitkä ja tuotu siinä esille liian paljon tarpeettomia lauseita ja numeroita. Sellaisissa tapauksissa toimituskollegio on ei ainoastaan oikeutettu, vaan velvollinen kirjallisesti muokkaamaan kirjoituksen. Mutta silloinkaan ei saa sen yhteydessä vääristellä kirjoituksessa esitettyä ajatusta eikä heittää pois hyvin onnistuneita, luonteenomaisia lausuntoja. Kirjoitusta kirjoitettaessa on säilytettävä kirjoituksen kirjoittajalle ominaiset piirteet. Ei tule «kammata yhdellä kammalla» kaikkia kirjoituksia.

Kysymys: Voiko lyhentää liian pitkät kirjoitukset?

Vastaus: Ei ainoastaan voi, vaan tulee lyhentää. Ja parasta on se tehdä kirjeenvaihtajan suostuksesta, tai jopa yhdessä hänen kanssaan. Saakaa hänet vakuutetuksi, että se tai tuo ajatus on esitetty väärin, ilman todisteita. Näyttäkää kirjeenvaihtajalle kirjoitus siinä muodossa, jollainen siitä tuli lyhentämisen jälkeen. Kun kirjoittajaan suhtautuu tällä tavalla, niin ei tule väärin käsityksiä, eikä tyytymättömyyttä seinälehtikollegioon nähden.

Kysymys: Mutta jos on saatu kirjoitus, joka sisällöltään on arvokas, mutta siinä ei ole tai ei riitä asiallista aineistoa?

Vastaus: Ottakaa yhteys kirjoittajan kanssa ja pyytäkää, että hän täydentäisi kirjoituksen teitä kiinnostavilla tiedoilla. Auttakaa kirjeenvaihtajaa jos se hänelle itselleen on vaikea tehdä. Käy joskus niin: henkilö tuo esil-

le hyvän ajatuksen, mutta ei kykene sitä vahvistamaan, ei voi saada välttämättömiä todisteita. Tässä toimituskollegion apu on erittäin tervetullutta.

Kysymys: Voiko tehdä kirjoituksessa korjauksen, jos toimituskollegio ei suostu kirjeenvaihtajan johonkin mielipiteeseen? Esim. eräs kirjeenvaihtajista kirjoitti tosiasioita kolhoosin omaisuuden varastamisesta, mutta siihen syyllistä — laiskuria ja kiskuria — nimitti vain «vähätietoiseksi» henkilöksi.

Vastaus: Tässä tapauksessa toimituskollegion tulee muuttaa asian arviointi ja selvittää kirjeenvaihtajalle, miksi niin tulee tehdä, muistuttaa hänelle miten puolue ja neuvostovalta suhtautuvat kolhoosin omaisuuden kavaltajiin.

Kysymys: Voi tavata joskus kirjoituksia, joissa kirjoittajat päinvastoin liioittelevat tosiasioiden arvioinnissa, arvostellessaan tai tuodessaan esille hyviä puolia. Yksi kirjeenvaihtaja kirjoitti siitä, että prikiatiri johtaa huonosti työtä ja nimitti häntä byrokraatiksi. Tosiasiat kirjoituksessa ovat oikeita, mutta byrokraatiksi prikiatiria ei voi nimittää. Mitä on tässä tapauksessa tehtävä?

Vastaus: Tosiasiat kirjoitukseen on jätettävä ja syyt niihin siten selvitettäväkin, että ne johtuvat työn huonosta johtamisesta. Ja kirjeenvaihtaja tietysti suostuu siihen.

Kysymys: Eräissä kirjoituksissa esiintyy sopimattoman räikeitä sanoja. Sellaiset sanat me vaihdamme toisiin.

Vastaus: Siinä teette aivan oikein.

Kysymys: Miten on meneteltävä kokonaan lukutaidottomasti kirjoitettujen kirjoitusten kanssa? Voiko ne jättää käyttämättä?

Vastaus: Niitä ei tule jättää käyttämättä vaan muokata ne kirjalliseen asuun. Kirjoittaja on kiitollinen toimituskollegiolle siitä, että se saattoi hänen ajatuksen lukijalle ymmärrettäväksi puhtaalla kirjallisella, kansan tajuamalla kielellä.

Kysymys: Miten voi parhaiden oppia muokkaamaan kirjoitukset?

Vastaus: Usein katsohtakaa kielioppiin, oikeinkirjoitussanakirjaan, tutkikaa äidinkieltä, enemmän lukekaa poliittista- ja kaunokirjallisuutta, vetäkää mukaan kirjoitusten muokkaamiseen opettajia ja samaan aikaan oppikaa heiltä itse oikein muokkaamaan kirjoitukset.

VASTAAVA TOIMITTAJA D. MALIKINA.